

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1916.

Första kammaren.

Nr 16.

Onsdagen den 9 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Företogs val av sju ledamöter i kammarens första tillfälliga utskott, till vars behandling hänvisats de inom kammaren väckta motionerna nr 10, 49, 50, 66, 80 samt 82—86.

Därvid avlämnades 139 valsedlar, som godkändes och efter partibeteckning ordnades i två särskilda grupper så, att en grupp bildades av 83 valsedlar, med överskrift »nationella partiet» och en andra grupp av 56 valsedlar med överskrift »liberala samlingspartiet».

Härpå bestämdes till den utsträckning, som för utseende av föreskrivet antal ledamöter var nödigt, för vardera gruppen ordningen mellan namnen å gruppens valsedlar, och blevo därvid med iakttagande av härför stadgade grunder namnen uppförda så, som här efteråt sägs:

För »nationella partiet» uppfördes såsom

- nr 1 herr Hammarskjöld,
- » 2 » Hallberg,
- » 3 » Olsson, Valerius,
- » 4 » Forssman,

vilka fyra namn i denna följd upptagits å gruppens alla valsedlar.

För »liberala samlingspartiet» uppfördes såsom

- nr 1 herr Sandler,
- » 2 » Olsson, Oscar,
- » 3 » Åkesson, Johannes,

vilka tre namn i denna följd uppförts å gruppens alla valsedlar utom en.

Härefter vidtogs enligt givna bestämmelser fördelning av platserna mellan de båda valsedelgrupperna, och befunnos därvid nedannämnda personer hava blivit till ledamöter i utskottet valda i följande ordning:

herr Hammarskjöld
» Sandler

från »nationella partiet»,
» »liberala samlingspartiet»,

Första kammarens protokoll 1916. Nr 16.

herr Hallberg	från »nationella partiet»,
» Olsson, Oscar,	» »liberala samlingspartiet».
» Olsson, Valerius,	» »nationella partiet»,
» Forssman	» »
» Åkesson, Johannes,	» »liberala samlingspartiet».

Företogs val av sju ledamöter i kammarens andra tillfälliga utskott, till vars behandling hänvisats de inom kammaren väckta motionerna nr 3, 47, 48, 51, 77, 78, 79, 81 samt 87—93.

Därvid avlämnades 139 valsedlar, som godkändes och efter partibeteckning ordnades i två särskilda grupper så, att en grupp bildades av 83 valsedlar med överskrift »nationella partiet» och en andra grupp av 56 valsedlar med överskrift »liberala samlingspartiet».

Härpå bestämdes till den utsträckning, som för utseende av föreskrivet antal ledamöter var nödigt, för vardera gruppen ordningen mellan namnen å gruppens valsedlar, och blevo därvid med iakttagande av härför stadgade grunder namnen uppförda så, som här efteråt sägs:

För »nationella partiet» uppfördes såsom

- nr 1 herr Nylander,
- » 2 » Danström,
- » 3 » Kjellgren,
- » 4 » Tisell,

vilka fyra namn i denna följd upptagits å gruppens alla valsedlar.

För »liberala samlingspartiet» uppfördes såsom

- nr 1 herr von Koch,
- » 2 » Steffen,
- » 3 » Alkman,

vilka tre namn i denna följd upptagits å gruppens alla valsedlar.

Härefter vidtogs enligt givna bestämmelser fördelning av platserna mellan de båda valsedelgrupperna, och befunnos därvid nedan-nämnda personer hava blivit till ledamöter i utskottet valda i följande ordning:

herr Nylander	från »nationella partiet»,
» von Koch	» »liberala samlingspartiet»,
» Danström	» »nationella partiet»,
» Steffen	» »liberala samlingspartiet»,
» Kjellgren	» »nationella partiet»,
» Tisell	» »
» Alkman	» »liberala samlingspartiet».

Vid förnyad föredragning av statsutskottets den 6 och 7 i denna månad bordlagda utlåtande nr 1, angående regleringen av utgifterna

under riksstatens första huvudtitel, innefattande anslagen till kungl. hov- och slottsstaterna, biföll kammaren vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Föredrogs ånyo och företogs punktvis till avgörande statsutskottets den 6 och 7 innevarande februari bordlagda utlåtande nr 3, angående regleringen av utgifterna under riksstatens tredje huvudtitel, innefattande anslagen till utrikesdepartementet.

Punkten 1.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 2.

Lades till handlingarna.

Punkten 3.

Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 4.

I anslutning till vad Kungl. Maj:t i punkt 4 av förevarande huvudtitel i statsverkspropositionen föreslagit riksdagen hade utskottet i nu föredragna punkt hemställt, att riksdagen måtte från och med år 1917

*Anslag till
beskickningar
och konsulat.*

a) uppföra avlöning för en kanslist vid beskickningen i Buenos Aires med 7,500 kronor, därav 2,400 kronor i lön, 600 kronor i tjänstgöringspenningar och 4,500 kronor i ortstillägg;

b) höja generalkonsulns i London avlöning med 3,000 kronor till 24,000 kronor, därav 6,600 kronor i lön, 3,000 kronor, i tjänstgöringspenningar och 14,400 kronor i ortstillägg;

c) i stället för den i staten för beskickningar och konsulat uppförda avlöning, 15,000 kronor, för en konsul i Moskva, uppföra avlöning för en generalkonsul därstädes med 24,000 kronor, därav 6,600 kronor i lön, 3,000 kronor i tjänstgöringspenningar och 14,400 kronor i ortstillägg, innefattande även kostnaden för kanslilokal;

d) uppföra avlöning för en kanslist vid generalkonsulatet i Moskva med 5,000 kronor, därav 2,400 kronor i lön, 600 kronor i tjänstgöringspenningar och 2,000 kronor i ortstillägg;

e) i stället för den i staten för beskickningar och konsulat uppförda avlöning, 19,000 kronor, för en konsul i Montreal, uppföra avlöning för en generalkonsul därstädes med 26,000 kronor, därav 6,600 kronor i lön, 3,000 kronor i tjänstgöringspenningar och 16,400 kronor i ortstillägg;

f) uppföra avlöning för en kanslist vid generalkonsulatet i Montreal med 7,500 kronor, därav 2,400 kronor i lön, 600 kronor i tjänstgöringspenningar och 4,500 kronor i ortstillägg;

Anslag till
beskickningar
och konsulat.
(Forts.)

kommande, i händelse av bifall till dessa förslag, ordinarie anslaget beskickningar och konsulat, nu uppgående till 1,042,300 kronor, att höjas med 39,000 kronor till 1,081,300 kronor.

Reservation hade vid förevarande punkt anförts av herrar A. C. Lindblad, K. V. Rydén i Malmö, N. A. Nilsson i Kabbarp och C. R. Jansson i Falun, vilka ansett att utskottet bort hemställa,

a) att riksdagen måtte från och med år 1917 uppföra — — — —
ortstillägg;

b) att Kungl. Maj:ts förslag om höjning av generalkonsulns i London avlöning till 24,000 kronor icke måtte av riksdagen bifallas;

c) att riksdagen måtte från och med år 1917 i stället för — —
— — — — — kansliokal;

d) att riksdagen måtte från och med år 1917 uppföra — — —
— — — — — ortstillägg;

e) att Kungl. Maj:ts förslag om inrättande av ett generalkonsulat i Montreal icke måtte av riksdagen bifallas;

f) att riksdagen måtte från och med år 1917 uppföra — — —
— — — — — vid konsulatet i Montreal — — — — —
— — — — — ortstillägg.

Herr Lindblad, Anders: Herr talman, mina herrar! Som synes av utskottets utlåtande har jag jämte mina partivänner i andra kammaren icke kunnat följa utskottet i ett par punkter.

Den ena gäller löneförhöjningen för generalkonsuln i London, och den andra gäller upprättandet av ett generalkonsulat i Montreal.

Löneförhöjningen för generalkonsuln i London är ju närmast motiverad med de extraordinära förhållanden, som inträtt på grund av kriget, av den dyrtid, som även där helt naturligt gör sig gällande, och det är ju ytterst svårt för den, som ej känner landet och dess förhållanden närmare, att överhuvud taget giva sig in på att vare sig bestrida eller bejaka vad som i detta avseende av vår utrikesminister blivit framfört. Jag är ju heller icke någon principiell motståndare till löneförhöjningar under sådana extraordinära tider som dem, vi nu genomleva, men det förefaller mig ändå, som om de högst avlönade i statens tjänst borde vara de sista, som komme ifråga, då förändringar av löner skola äga rum. Att de mindre inkomsttagarna under förhållanden som de nu rådande äro i behov av förbättring, det anser jag vara alldeles självklart, men man bör enligt min mening och enligt mitt sätt att se saken för en övergående period ej vidtaga förändringar för de allra högsta löntagarna och därigenom kanske förrycka en hel lönestat.

Det har ju anförts, att i London äro förhållandena annorlunda i fråga om hyra. Generalkonsuln nödgas hyra ett helt

hus i stället för att han på andra ställen kan hyra en våning, och dessutom behöver han där hålla flere tjänare, och han har för övrigt en del representationsskyldigheter, som skola vara större än på andra platser. Nu förefaller det mig dock, som om, vad det senare vidkommer, representationsskyldigheten skulle närmast åligga den därvarande ministern och ej i så hög grad generalkonsuln, men i fråga om hyra och om tjänare, ha väl förhållandena varit enahanda förut. Så stor förändring kan väl ej ha inträtt med anledning av krigshändelserna, och då dessa ju äro av övergående beskaffenhet så synes det mig, som om den löneförhöjningen icke är motiverad. Därtill kommer ännu ett skäl — det betyder kanske ej så mycket — för närvarande äro kursförhållandena sådana, att generalkonsuln, som erhåller sin lön i svenska kronor, får något överskott i utväxlingen av dessa.

*Anslag till
beskickningar
och konsulat.
(Forts.)*

Men det är dock ej så mycket detta, som har gjort, att jag ställt mig som reservant i denna fråga, utan det har skett därför, att jag anser denna lönefråga hava vittgående konsekvenser, samt att denna förändring av löneförhållandena för generalkonsuln i London står i strid med vad riksdagen avsåg, när den vidtog omorganisationen av vårt konsulatväsen år 1913. Då var även frågan om generalkonsulns i London lön på tal såsom alla andra, och man försökte ju då att ej blott vidtaga en omorganisation av konsulatväsendet utan ock att vidtaga en lönereglering, som skulle vara rättvis så långt som möjligt, så att varje konsul och varje generalkonsul i de olika länderna skulle erhålla en lön, som motsvarade vad man kunde anse rimligt och billigt. Och det togs den gången till ganska avsevärt, för att vi en lång tid framåt skulle vara trygga mot löneförhöjningar.

Vad lönen för generalkonsuln i London beträffar, yttrade dåvarande utrikesministern, att denna lön utgick med 21,000 kronor, och att det ej torde föreligga någon anledning till ökning eller minskning av densamma. Sålunda: år 1913 ansågs den nuvarande lönen av 21,000 kronor vara tillfyllest för generalkonsuln i London, men redan nu, tre år efteråt, kommer man med ett krav om tillökning av denna lön med 3,000 kronor! När vi på fjärde avdelningen av statsutskottet hade detta konsulatväsendes omorganisation till behandling och sysselsatte oss med lönefrågan för våra konsulter och generalkonsulter, då voro vi alla ense om, att om vi fastställde lönerna i enlighet med vad Kungl. Maj:t föreslagit, så voro dessa så *väl* avlönade, att det under en lång tid framåt ej skulle behövas någon förändring av dessa löner. De tillmättes i enlighet med dåvarande utrikesministerns förslag, emedan vi liksom han önskade, att det ej skulle bero på några förmögenhetsförhållanden, huruvida en person skulle kunna ägna sig åt konsultatsbanan, utan att kvalifikationerna skulle bli mera avgörande här än vad de hittills varit. I enlighet med vad utrikesministern då föreslagit beslöt

Anslag till
beskickningar
och konsulat.

(Forts.)

också riksdagen, och i riksdagens skrivelse uttryckes den uppfattningen, som jag här givit uttryck åt. Riksdagen skriver nämligen följande: »Vidkommande därefter Eders Kungl. Maj:ts förslag om förbättrade avlöningsförmåner för vissa tjänstemän vid vår utrikesrepresentation har riksdagen velat framhålla, att det här är fråga om att fastställa löneförmåner, som skola gälla för en lång tid framåt, samt att, vad de föreslagna förändrade avlöningsförmånerna beträffar, dessa synas vara sinsemellan väl avvägda med avseende å befattningarnas vikt och levnadskostnaderna å de olika orterna. På grund härav och med hänsyn till angelägenheten av att dugande personer, som kunna vara väl skickade att på den diplomatiska eller konsulära banan främja Sveriges intressen, icke må av ekonomiska skäl hindras från att ägna sig åt denna bana, har riksdagen funnit sig böra i huvudsak bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag om förbättrande av tjänstemännens löneförmåner.»

Nu är det ju en fråga, huruvida riksdagen anser, att det är en »lång tid» från år 1913 till år 1916, men mig förefaller det som om riksdagen den gången omöjligen kunde ha menat, att när år 1916 kom så var den tiden förlupen, som kallades för »lång tid», och då kunde vederbörande inkomma med nya krav rörande löneförmånerna. Om nu en löneförhöjning skall äga rum för generalkonsuln i London, så är det ju att befara, att vi inom kort ha liknande framställningar från konsuler och generalkonsuler i andra länder, som ävenledes beröras av de nuvarande extraordinära förhållandena, och då stå vi inför en fullständig reglering på nytt av dessa löner, som den gången tillmättes så, att de skulle kunna stå sig för »lång tid» framåt. Jag har ej kunnat finna, att det är behövt med någon förändring här, och jag anser det så mycket mindre, som jag ej är fullständigt övertygad om, att man på denna post fått den lämpligaste för befattningen som man överhuvud taget kunnat anskaffa. Jag tror, att i det avseendet är det åtskilligt, som brister.

I fråga åter om upprättande av ett generalkonsulat i Montreal är ju förhållandet det, att konsuln här år 1913 sattes på ordinarie stat med 19,000 kronors lön. Nu är det visserligen sant, att förhållandena därute tydligen ha ökat konsulns arbete, emedan ju en stor utvandring ägt rum till British Canada, och en hel mängd arbete har därvid åsamkats konsulatet. Men jag kan omöjligen se, att en förändring av detta konsulat till generalkonsulat har varit så av behovet påkallad, att det varit nödvändigt att innan riksdagen sammanträdde vidtaga denna förändring. Här har emellertid på administrativ väg ett generalkonsulat blivit infört. Vederbörande generalkonsul har blivit utsedd och befinner sig för närvarande på väg, såvitt han ej redan hunnit fram till Montreal. Riksdagen sitter nu här samlad och får sålunda endast bekräfta vad som är gjort. Här gäller det också en ganska avsevärd förhöjning i kostnaderna för konsulatet, som

man naturligtvis icke kan fullt bedöma på så långt avstånd. Det är ju nämligen icke nog med, att generalkonsulns lön eller, rättare sagt, den lön, som utgått till ett belopp av 19,000 kronor, med detta generalkonsulats inrättande ökas upp till 26,000 kronor, utan därtill kommer även inrättandet av en kanslistbefattning med 7,500 kronors avlöning, och så ännu en annan förhöjning på 800 kronor. Här ökas således med över 15,000 kronor på denna plats.

*Anslag till
beskickningar
och konsulat.
(Forts.)*

Nu får jag säga, att jag för min del, då jag varit med att förberedande behandla tredje huvudtiteln, alltid ansett, att åtskilligt borde göras för att tillförsäkra vår handel det största möjliga gagn genom upprättande av konsulat eller generalkonsulat. Jag har sålunda intet emot, att vår representation på detta område utvidgas, men naturligtvis måste det ske med en viss varsamhet och med hänsyn till vad som överhuvud taget kan vara av behovet påkallat på varje särskild plats. I detta fall är det icke så mycket att säga mot själva konsulatets förändring till generalkonsulat som fastmera det, att det tillkommit på det sätt som skett. Framför allt måste jag vända mig emot, att när riksdagen kommer samman, generalkonsuln redan är utsedd och på väg till sin plats, utan att riksdagen först har fått tillfälle att pröva, huruvida den vill ha upprättat ett generalkonsulat på nämnda plats eller icke.

Detta har varit de väsentliga skälen, varför jag reserverat mig, och jag anser som sagt i första fallet, ifråga om löneförhöjningen för generalkonsuln i London, att icke tillräckligt starka skäl ha föreburits av Kungl. Maj:t, och i andra fallet har Kungl. Maj:t enligt min mening gått för långt, när Kungl. Maj:t på administrativ väg utan riksdagens hörande upprättat ett generalkonsulat i Montreal.

Herr talman! På dessa grunder skall jag be att få yrka avslag på statsutskottets hemställan och bifall till reservationen.

Herr Kvarnzelius: Statsutskottet har icke förbisett något av vad herr Anders Lindblad anført, och beträffande de invändningar, som han gjort, så ha alla dessa hans synpunkter varit föremål för övervägande inom statsutskottet, men utskottet har likväl ansett sig böra hemställa om bifall till vad Kungl. Maj:t i detta avseende äskat.

Vad generalkonsuln i London beträffar, ber jag till en början att få fästa uppmärksamheten på, att herr Lindblad dock varit med om att för en nyinrättad generalkonsulsbefattning i Moskva bestämma lönen till 24,000 kronor. Beträffande det skäl för löneförhöjning åt generalkonsuln i London, som herr Lindblad uppehöll sig vid, nämligen att den skulle grundas på stegrade levnadskostnader på grund av kriget, vill jag säga, att det skälet icke alls har varit för statsutskottet avgörande. Det skäl, som varit för statsutskottet avgörande, har varit förnämligast, att lönen 1869—1906 varit bestämd till 24,000 kronor

Anslag till
beskickningar
och konsulat.
(Forts.)

för generalkonsuln i London. År 1906 nedsattes den till 21,000 kronor, men någon erfarenhet av vad denna nedsättning skulle kunna innebära hade icke kunnat vinnas, då generalkonsulns lön vid 1913 års organisation var föremål för riksdagens prövning, enär dåvarande tjänsteinnehavaren var tillförsäkrad den förutvarande avlöningen, så länge han beklädde posten, och han avgick först vid början av år 1914. Man kan sålunda icke säga, att vid det tillfället år 1913 någon verklig prövning, huruvida lönebeloppet 21,000 kronor vore tillräckligt, varit möjlig. Därtill kommer en omständighet, som herr Lindblad i sitt anförande alldeles förbigick, nämligen det motiv, som anfördes för löneförhöjningen, att samtidigt med att en person i England hyr ett hus och betalar hyran, så ingår i hyresbeloppet en skatt av ungefär en tredjedel av hyresbeloppet. I olikhet med våra representanter i övriga länder är således vår representant i London skyldig att erlægga skatt till det främmande landet. Detta är en omständighet, som även i sin mån bidrager till att öka levnadsomkostnaderna för vederbörande generalkonsul. Det har huvudsakligen varit dessa skäl, som varit avgörande för statsutskottet, och som gjort att det funnit sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag.

Vad beträffar inrättandet av det nya generalkonsulatet i Montreal, så vill jag säga, att vid den sakliga prövningen av denna fråga har utskottet funnit, att goda skäl förefunnits för upprättandet av detta generalkonsulat. Det verksamhetsområde, som denne generalkonsul får i Amerika, nämligen Brittiska Nordamerika, är så pass vidsträckt, att det väl motiverar inrättandet av ett generalkonsulat därstädes, och det blir tydligt flera konsulat, som komma att sortera under detta generalkonsulat, än vad som för närvarande är fallet på de flesta andra platser.

Utskottet har därjämte ansett sig icke kunna lämna utan beaktande det uttalande, som sistlidne riksdag gjorde, då den avlät en skrivelse till Kungl. Maj:t på grund av motioner, däri det begärdes, att Kungl. Maj:t skulle i god tid vidtaga de utredningar och förberedande åtgärder, som krävdes för att sätta Sveriges handel, industri och sjöfart i stånd att på bästa möjliga sätt tillvarata och utvidga de möjligheter till utveckling och ökade inkomster, som med världskrigets upphörande kunde för dem erbjudas på olika marknader. Och då ha vi funnit, att genom inrättandet av ett generalkonsulat i Montreal är ett steg i den riktningen taget. Brittiska Nordamerika erbjuder i mångt och mycket likhet med vårt eget land. Många industrier där och här hemma äro av likartad beskaffenhet t. ex. sågverksindustrin och trämassetillverkningen och många andra. Detta är omständigheter, som göra att vad som där sker bör med stor noggrannhet och uppmärksamhet följas av vårt land, och det är då klart, att dessa intressen bättre kunna tillgodoses om landet där har en person som med vakenhet följer utvecklingen och håller vederbörande à jour med vad som där tilldrager sig på det att nö-

diga åtgärder för tillvaratagande av landets intressen kunna i rätt tid vidtagas.

Detta har varit de avgörande skälen, varför statsutskottet ansett sig böra biträda Kungl. Maj:ts förslag, och jag ber därför att få yrka bifall till statsutskottets förslag.

*Anslag till
beskickningar
och konsulat.
(Forts.)*

Efter det överläggningen ansetts härmed slutad, gjordes i enlighet med de beträffande föreliggande punkt framställda yrkandena propositioner, först på bifall till vad utskottet hemställt samt vidare därpå att kammaren skulle antaga det förslag, som innefattades i den av herr A. C. Lindblad m. fl. vid punkten avgivna reservationen; och förklarades den förra propositionen, vilken upprepades, vara med övervägande ja besvarad.

Punkterna 5—19.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 20.

Nu föredragna punkt hade följande lydelse:

*Nyhetsförmed-
ling genom
svenska tele-
grambyrån.*

»Beträffande de ordinarie anslag, vilka icke blivit här ovan särskilt omförmälda, har Kungl. Maj:t icke föreslagit någon ändring.

Emellertid framgår av statsrådsprotokollet att anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m. i utrikesdepartementet, vilket anslags belopp är beroende av det beslut, som kommer att fattas i anledning av det under punkt 2:o här ovan omförmälda förslaget angående förstärkning av departementets arbetskrafter m. m., endast är *beräknat* såsom oförändrat ordinarie anslag.

Med anledning härav får utskottet hemställa, att samtliga de ordinarie anslag under denna huvudtitel, i avseende å vilka utskottet icke här ovan framställt särskilda förslag, må med undantag av anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m. i utrikesdepartementet, i riksstaten för år 1917 uppföras med oförändrade belopp.»

Herr Clason: Herr greve och talman, mina herrar! Då här i denna huvudtitel är fråga om rikets förbindelser utåt, skall jag med herr talmannens benägna tillåtelse be att få beröra ett ämne, som efter min övertygelse därmed står i sammanhang. Det är den svenska telegrambyrån och önskvärldheten av att dess arbete med utsändande av nyheter åt olika håll och i olika avseenden kunde förbättras så mycket som möjligt. Jag vet mycket väl, att detta företag — ehuru namnet är ägnat att göra ett halvofficiellt intryck — uteslutande är ett enskilt affärsföretag, och att ansvaret för vad som kan brista således icke faller på staten utan uteslutande på företaget självt. Men detta hindrar icke, att sådana brister kunna vara till nackdel i olika avseenden.

*Nyhetsförmed-
ling genom
svenska tele-
grambyrån.*
(Forts.)

den även för Sveriges land genom det intryck, som man genom dylika bristfälliga meddelanden får både inom vårt land och utomlands. Meningen är naturligtvis, att vad som meddelas, skall meddelas så riktigt som möjligt i alla hänseenden. Än kan det emellertid i här hållna betydelsefulla tal vara förkortningar, som byrån verkställt på ett mindre lämpligt sätt, än föreligger det fel i översättningen av materialet utifrån, än är det, efter vad man kan tycka, ett rätt egendomligt urval som skett av vad som verkligen kunde förtjäna att telegrafiskt utsändas över världen eller över Sverige — det är ibland rätt betydelselösa notiser som utsändas telegrafiskt medan viktigare saker förbigås. Än är det slutligen referat av uttalanden — och det är rätt många referat, som ligga i byråns händer — där referenten icke fått tag i det verkligen väsentliga, utan kanske i det sagda inlagt en helt annan tankegång än talarens. Jag underskattar visserligen icke svårigheterna i ett arbete sådant som detta, icke minst svårigheten att få goda referat — men jag undrar om icke svårigheterna ibland skulle kunna övervinnas bättre, än som varit fallet. Och då saken, som sagt, har sin betydelse för rikets förhållande utåt, för den föreställning man både här och annorstädes får om vad som timar i landet, och för de om-dömen, man på olika håll kan fälla om oss, har jag trott det vara på sin plats, att även i riksdagen någon gång saken bragtes på tal, fullt övertygad som jag är, att Kungl. Maj:ts regering också delar vårt intresse av, att alla uppgifter om Sverige äro så korrekta och riktiga som möjligt, och att Kungl. Maj:ts rege-ring också skall någon gång kunna hava möjlighet att här giva en erinran i rätt riktning.

Jag har naturligtvis intet yrkande att göra.

Efter härmed slutad överläggning biföll kammaren vad utskottet i förevarande punkt hemställt.

Vid ånyo skedd föredragning av statsutskottets den 6 och 7 innevarande månad bordlagda utlåtande nr 10, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående arvode till regeringsrådet Anders Lindstedt, såsom ordförande i en kommitté, biföll kammaren vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Vid förnyad föredragning av bevillningsutskottets den 6 och 7 innevarande februari bordlagda betänkanden:

nr 1, i anledning av väckt motion med förslag att portot för alla av postverket inom riket befordrade slutna brev och kortbrev, vilkas vikt ej överstiger 20 gram, må bestämmas till 10 öre, samt

nr 2, i anledning av väckt motion om jämkningar i gällande tull-satser å vissa impregnerade och icke impregnerade vävnader,

biföll kammaren vad utskottet i dessa betänkanden hemställt.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades herr *Kjellén* under fjorton dagar fr. o. m. den 11 i denna månad.

Anmälades och bordlades

konstitutionsutskottets utlåtande, nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 16 november 1863 angående allmänt kyrkomöte samt lag om ändrad lydelse av 2 § 1:o i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt, i vad propositionen angår lagen om allmänt kyrkomöte;

statsutskottets utlåtande nr 2, angående regleringen av utgifterna under riksstatens andra huvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet; ävensom

lagutskottets utlåtanden:

nr 1, i anledning av verkställd granskning av justitieombudsmannens ämbetsförvaltning;

nr 2, i anledning av verkställd granskning av militieombudsmannens ämbetsförvaltning;

nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande ändring i gällande stadganden om nattvardsgång:

nr 4, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 mom. i förordningen den 30 maj 1759 om biskops- och superintendentsval;

nr 5, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänstemän; och

nr 6, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

Justerades fyra protokollsutdrag för denna dag.

Kammarens sammanträde avslutades kl. 12,14 e. m.

In fidem
A. v. Krusenstjerna.
